

Akif Emre, “Mehmet Akif” ve “Yunus Emre”nin bir sentezidir

Abdullah Muradoğlu

28 Mayıs 2017

<http://www.haberiyat.com/akif-emrenin-ardindan/akif-emre-mehmet-akif-ve-yunus-emrenin-bir-sentezidir>

Haberiyat | Haber Merkezi

“Doğrunun hatırını hiçbir şeyle değişmediği için ‘Akif Abimiz’ idi” diyen Abdullah Muradoğlu, Emre’nin savunduğu konuların, itirazlarının, eleştirilerinin ve gözlemlerinin İslamî değerlerin, Kur’ân hakikatlerinin, tefekkür ve hikmetin ışığında biçimlendiğine vurgu yapıyor.

Akif Emre’nin sahtelikler arasında sahici bir adam olduğuna dikkat çeken "Muradoğlu, Müslüman zihinlerin dikkatini doğru noktalara çekmesi, moderniteye, maddeciliğe ve kapitalizme felsefî itirazlarının Akif Emre’ye saygı duyulmayı gerektirecek noktaları" ifadesini kullanıyor.

Abdullah Muradoğlu’nun Yeni Şafak gazetesindeki “Hem ‘Akif’, hem ‘Emre’” yazısı şöyle:

"İnsan, bazen, hakikaten ne yazacağını bilemiyor. “Akif Emre ağabeyimiz" için ne yazayım? İnsan sevdiği saydığı kişilerin uzun yaşayacağı hissine kapılır nedense. Bu yüzden Akif Abinin vefat haberi birçok insanı olduğu gibi, beni de çok sarstı. Önce şaşkınlık, yüreğime saplanan bir acı, onun da ardından kabullenme, duâ, fâtiha. “Hayy"dan gelir, “Hû"ya gideriz. Takdir Hudâ'dan. Dost'a giden dostları uğurlamak düşüyor biz geride kalanlara..

Akif Abi, yokluğu hissedilecek büyük bir kayıp. Çizgisinde sâbit-kadem kaç insan kaldı böyle çevremizde? Etrafımızı kuşatan bütün sahtelikler arasında, tepeden tırnağa sahici bir adamdı. Sahteliklerin oynadığı sahnenin dışındakilerdendi. Hiçbir zaman bu sahnelerin adamı olmaya tenezzül etmedi.

Hem adıyla, hem soyadıyla müsemma olan Akif Emre, “Mehmet Akif” ve “Yunus Emre”nin bir sentezidir: Yüksek bir ahlak, düzgün duruş, özü neyse sözü o olan, temiz vicdanı hep gölgesi olan, bu gölgelikler içerisinde başı kalbine doğru bir parça eğik yürüyen, bu toprağın insanı. Gölgesine gölgenizi, yüreğine yüreğinizi, aşınızı aşına katabileceğiniz bir yoldaş. Hayatta böyle bir yoldaşa sahip olmaktan daha değerli ne olabilir?

Bazen onu “Süleymaniye Camii'nin avlularından bir gölge gibi süzülüp yürüdüğünü görür, nedense bu yürüyüşünü bozmama, galiba tefekkürünü sekteye uğratmama gibi bir endişeyle olsa gerek, ardından sadece bakakaldığım anlar çok olmuştur. Akif Abi'nin yüzünde tefekkür ifadesi eksik olmazdı. Akif Abi'yi en son yine Süleymaniye'de görmüştüm, yüzüne yansıyan tefekkürün gölgesinin bir sabah yeli gibi yüreğime değdiğini hissederek. Gümüşî renge çalan simasıyla, akşamın bakır rengiyle karışarak, sessizce akıp geçivermişti yancağızımdan.

Günlük bir gazetede çalışmaya başlamam Akif Abi ileldir. Bu yüzden gazetecilik hayatımda Akif Abi'nin ayrı bir yeri var. “Yeni Şafak”a, Akif Abi'nin yayın yönetmenliği döneminde başladım. “28 Şubat” sürecinin en sıkıntılı günlerinde birlikte çalıştık. Daha öncesinden de görüşmüşlüğümüz, konuşmuşluğumuz vardı, camianın yayıncılıkla iştigâl eden gençleri olarak zaman zaman bir araya geliyorduk.

20 yıldan fazla zaman geçmiş aradan. Akif Emre, tanıdığım insanlar arasında, hürmet ettiğim insanlar arasında en başta gelenlerden biridir. Çizgisindeki istikrarı, duruşunu bozmaması, İslamî hassasiyetleri, gündelik siyasete ve iktidara mesafeli yaklaşımı, inandığı değerlerin hatırını yüksekte tutması, Müslüman zihinlerin dikkatini doğru noktalara çekmesi, moderniteye, maddeciliğe, kapitalizme felsefî itirazları saygı duyulmayı gerektirecek mezziyetlerinden bazıları.

Akif Abi'nin itirazları, eleştirileri ve gözlemleri İslamî değerlerin, Kur'ân hakikatlerinin, tefekkür ve hikmetin ışığında biçimlenir. Akif Abi'nin gazete yazılarında tertemiz bir itikâdın ve vicdanî sorumluluğun izlerini görürsünüz. Tanıyanlar bilir, Akif Emre, tefekkürü olmayan bir yazıya kalem kaldırmaz, kaldırmak istemez. Gündemine aldığı konu, önemli olduğu içindir, muhakkak öyledir. Yazıyı okuyup bitirdiğinizde, Akif Abi'nin dikkat çektiği hususlarda ne kadar haklı olduğunu kavriyorsunuz. Zira kalemi, hikmeti arayan, hakikati arayan müslüman zihne hitap eder. Akif Abi'yi değerli kılan da hitabındaki bu incelik ve samimiyetidir. 'Doğru'nun hatırını hiçbir şeyle değışmemesi 'Abi' dememiz için yeterli sebepti. Mekanı cennet olsun, Rabbimiz ailesine, yakınlarına sabrıcemil nasip eylesin."